

ter og kommuner kunne søge midler i op til 3 år. To projekter i henholdsvis Odense og Aarhus kommuner blev igangsat. Projektet i Odense er forankret efter ophør af støtten fra Storbypuljen. Projektet i Aarhus står for at ophøre medio 2000, og bliver således ikke forankret lokalt.

Sluseprojekterne i 1996 var et socialt udviklingsarbejde med fokus på prostitueredes kontakt til socialforvaltningen, og her lykkedes det at få 5 kommuner til at gå ind i projektet, men der er ingen varige positive spor eller initiativer derefter på lokalt plan.

En traditionel ansøgningsrunde vil, efter ministeriets erfaring, overvejende bidrage til frustration for de få, kortvarige projekter, der eventuelt blev iværksat. Ønsket har derfor været at anvende midlerne til nogle få modelprojekter på amtsligt/regionalt plan baseret på et gennearbejdet oplæg, hvori indgår forankringsmåder og evaluering.

Repræsentanter fra Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening samt fra et par amter og kommuner har påpeget, at en væsentlig barriere for igangsættelse af modelprojekter på prostitutionsområdet, er problemstillingen dobbelt forsøgelse. Problemstillingen gør sig ofte gældende i forhold til, at de dårligst stillede prostituerede har modtaget kontanthjælp ved siden af indtægten ved prostitution, og at der ikke er hjemmel til at eftergive gælden til det offentlige.

Under indtryk af denne barriere genovervejer jeg den samlede problematik, og herunder også alternativer i den sociale indsats på området.

Spm. nr. S 1297

Til socialministeren (27/1 2000) af:

Karen Rønde (V):

»Er ministeren gået i gang med at finde interesserede amtskommuner, jf. svar på spørgsmål nr. S 1135 om den sociale indsats på prostitutionsområdet, og hvordan vil udvælgelsen i givet fald foregå og efter hvilke kriterier?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1296).

Spm. nr. S 1298

Til socialministeren (27/1 2000) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange midler der årligt bruges på de sikrede afdelinger i landet, og om der foreligger undersøgelser, der fortæller noget om, hvad der sker med de unge, der har siddet i en sikret afdeling, hvad et sådant ophold betyder for de unge, herunder om de falder tilbage til ny kriminalitet, og hvis der ikke foreligger sådanne undersøgelser, hvad er baggrunden så for det, og agter ministeren at foretage en sådan undersøgelse i nærmeste fremtid?«

Svar (4/2 2000)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Til brug for min besvarelse af spørgsmålet, har jeg bedt Amtsrådsforeningen om oplysninger. Foreningen har for så vidt angår spørgsmålet om omkostningerne i forbindelse med de sikrede afdelinger oplyst, at der i 1997 og 1998 var henholdsvis 42 og 40 pladser på de sikrede institutioner. Belægningsprocenten var henholdsvis 73 og 72 og den gennemsnitlige pris pr. plads var henholdsvis 1.015.000 kr. og 1.070.000 kr.

For så vidt angår spørgsmålet om undersøgelser om hvad der efterfølgende sker med de unge, kan det oplyses, at der i 1994 blev offentliggjort en interviewbaseret effektundersøgelse af den sikrede døgninstitution Koglen i Ringkjøbing Amtskommune. Undersøgelsen viste, at godt 50 pct. af de unge, der havde ophold på Koglen efterfølgende klarede sig godt.

Herudover kan jeg oplyse, at Socialforskningsinstituttet på Socialministeriets foranledning i øjeblikket er i gang med en evalueringsundersøgelse af længerevarende behandlingsforløb for børn og unge i sikrede pladser. Anvendelse af pladserne i sikrede afdelinger til længerevarende behandlingsforløb blev med »voldspakken« fra 1997 gjort mulig i en 3-årig forsøgsperiode.

Evalueringen heraf vil indeholde både en kvantitativ og en kvalitativ del. Den kvalitative del vil medtage hvilket samspil, der har været mellem den sikrede afdeling og anbringelseskommunen omkring den unge, hvilke opfølgende foranstaltninger, der er foretaget efter ophør